

Добромир примаява.

Старият

- Грохнал е. Да му дадем малко вода...

Чуват се тревожни рогове, шум и звън на оръжия.

Бръхлетява Радул, заобиколен от разтревожени войскари.

Радул

- Боляри!...Хора!...Помогнете ми...Убиха царя!

Добромир идва на себе си.

Добромир

- Божичко, закъснях...Не сварих...

Радул

- Убиха царят...Убиха най-великият цар, който е раждала нашата земя...

Младият

- Коя, коя нечестива ръка?

Старият

- Кой извърши това грозно дело?

Добромир

- Манастир!

Радул

- Значи царят не напразно произнесе това име преди да загуби съзнание? Протегна ръка и го посочи!

Добромир

- Де е царят сега?

Радул

- В шатрата...Кръвта му изтича...Целебници налагат раната му с билки...

Добромир дърпа Радул на страна. Младият, старият и войскарите бързо излизат.

Добромир

- В Търнов всичко е готово за бунт. Куманите на Целгуба чакат при Истъра. Щом дойде вест, че царят е убит, ще превземат престолнината и ще провъзгласят Борила за цар.

Радул

- Борил?...Цар!...А княз Йоан? Ами, че те и него ще убият!

Добромир

- Не губи време, Радуле. Взemi конницата си и бягай да изпревариш людетe на Манастир!

Радул

- А обсадата? Какво ще стане с обсадата?

Добромир

- Сега другото е по-важно! Бягай! Извести на князете! Бягай, преди да са погребали делото на царя!